prelucrare după

CEZAR PETRESCU

«NĂLUCA»

prelucrare după

CEZAR PETRESCU

«NĂLUCA»

DESENE **VALENTIN TĂNASE**

AUTOR SCENARIU INV. **DOINA VERONA CRAICIU**

METODIST PROF. **ION TITICĂ**

REDACTOR **Mariana Geamănu**

MONTAJ **Ana Maria Niță**

DESENE **VALENTIN TĂNASE**

AUTOR SCENARIU INV. **DOINA VERONA CRAICIU**

METODIST PROF. **ION TITICĂ**

REDACTOR **Mariana Geamănu**

MONTAJ **Ana Maria Niță**

Năluca, un nume straniu ...

— Ce să fie? Un om, un animal ...

Dar să vedem despre ce este vorba în povestire.

Năluca, un nume straniu ...

— Ce să fie? Un om, un animal ...

Dar să vedem despre ce este vorba în povestire.

Era o vietate sperioasă, cu ochii blînzi, picioare subțiri și fragile,
care rămăsese singură în pustietatea pădurii.

Era o vietate sperioasă, cu ochii blînzi, picioare subțiri și fragile,
care rămăsese singură în pustietatea pădurii.

Adusă acasă, după ce i s-a dezmierdat blana și trupul înfricoșat,
se ascunse în tufișul de zmeură de lîngă casă.

Adusă acasă, după ce i s-a dezmierdat blana și trupul înfricoșat,
se ascunse în tufișul de zmeură de lîngă casă.

Se împrieteni repede cu copiii. Aceștia o hrăneau, dîndu-i lapte din doniță.

Se împrieteni repede cu copiii. Aceștia o hrăneau, dîndu-i lapte din doniță.

Și pentru că zburda cu iuțeală prin curte, apărea și dispărea,
copiii i-au pus numele „NĂLUCA“.

Și pentru că zburda cu iuțeală prin curte, apărea și dispărea,
copiii i-au pus numele „NĂLUCA“.

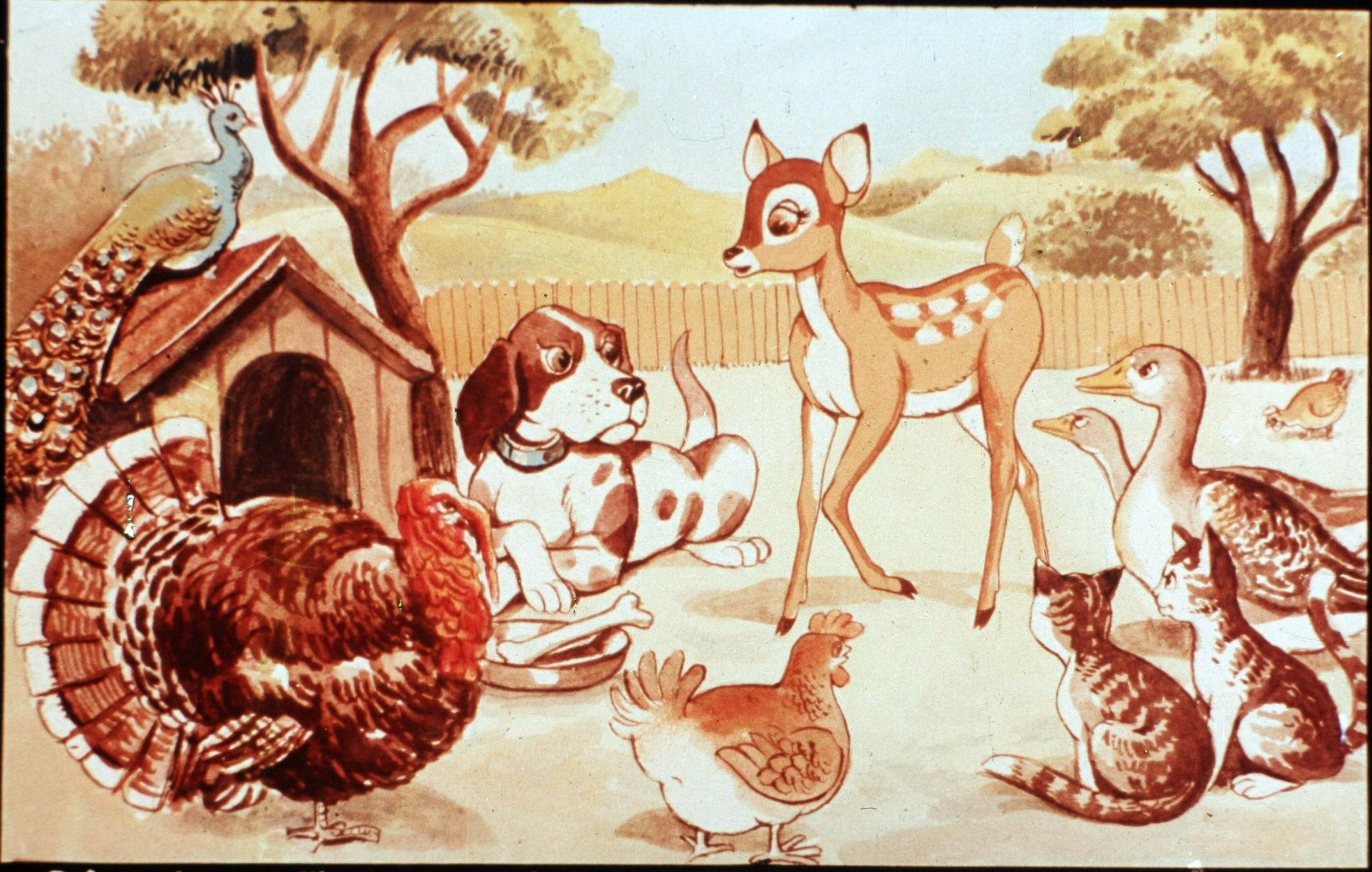

Prietenia copiilor cu puiul de căprioară a făcut ca animalele din ogradă să nu se mai bucure de atenție.

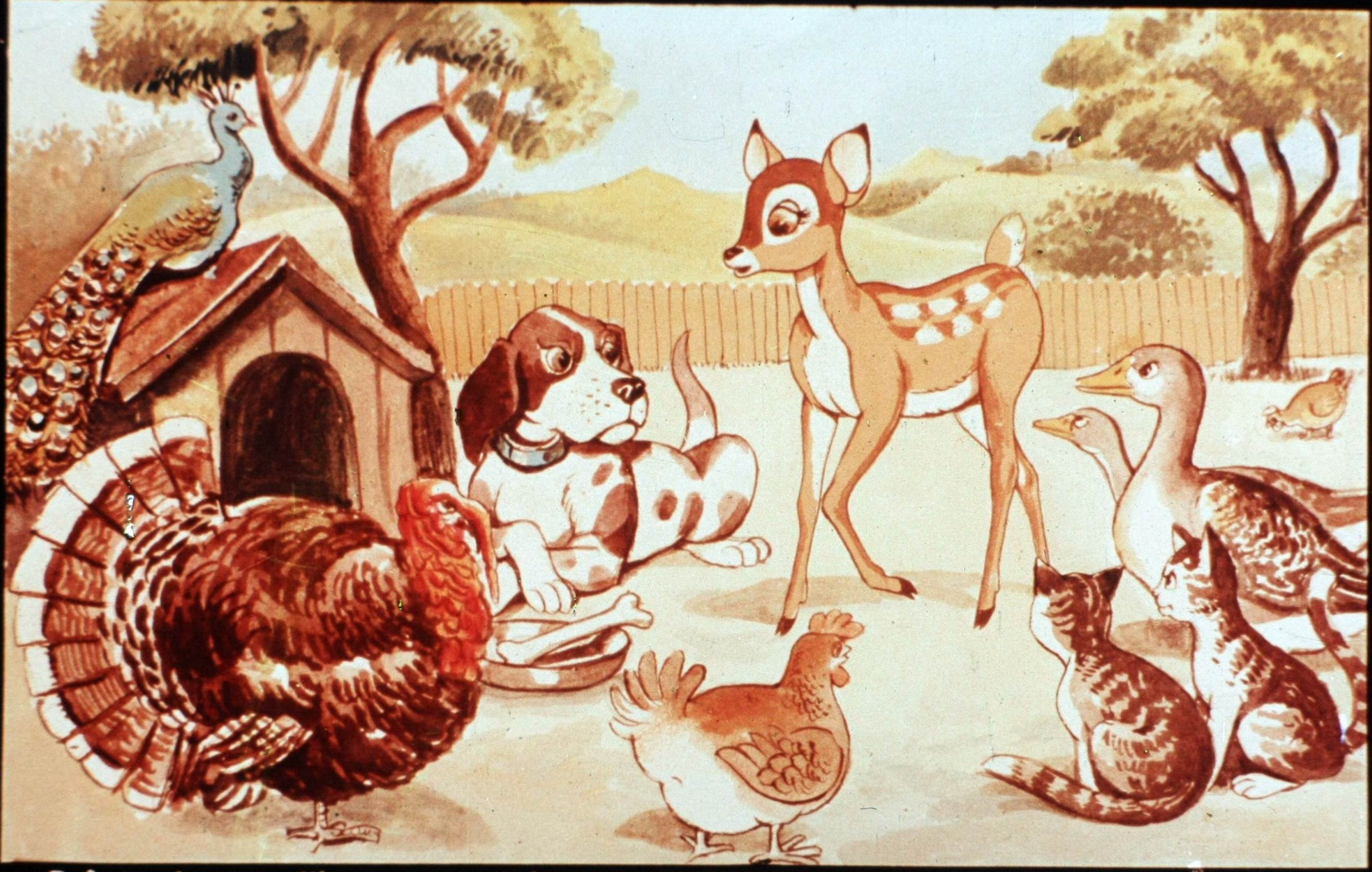

Prietenia copiilor cu puiul de căprioară a făcut ca animalele din ogradă să nu se mai bucure de atenție.

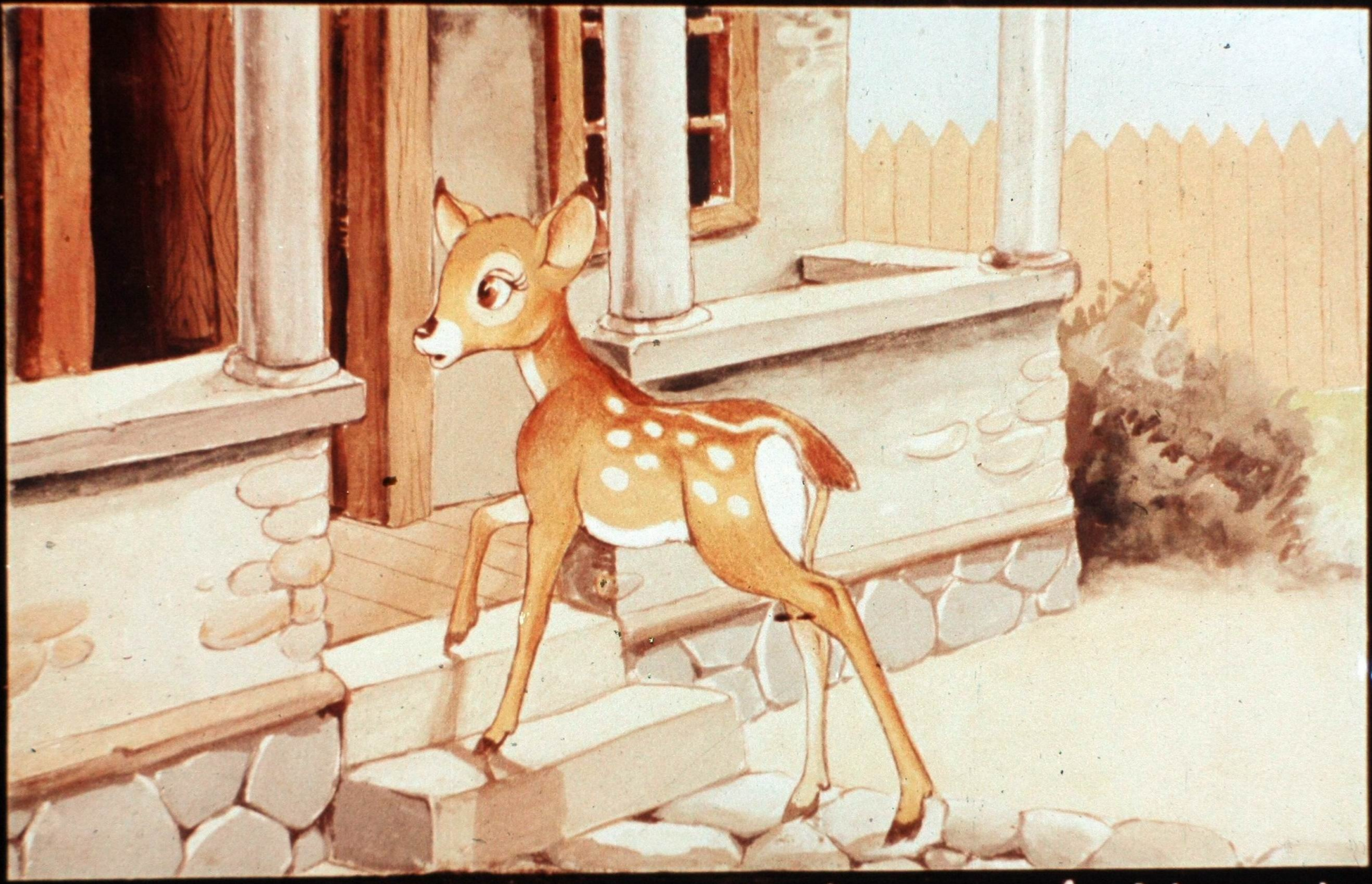

Puiul de căprioară alerga prin curte și se oprea în fața casei,
așteptînd copiii să se joace.

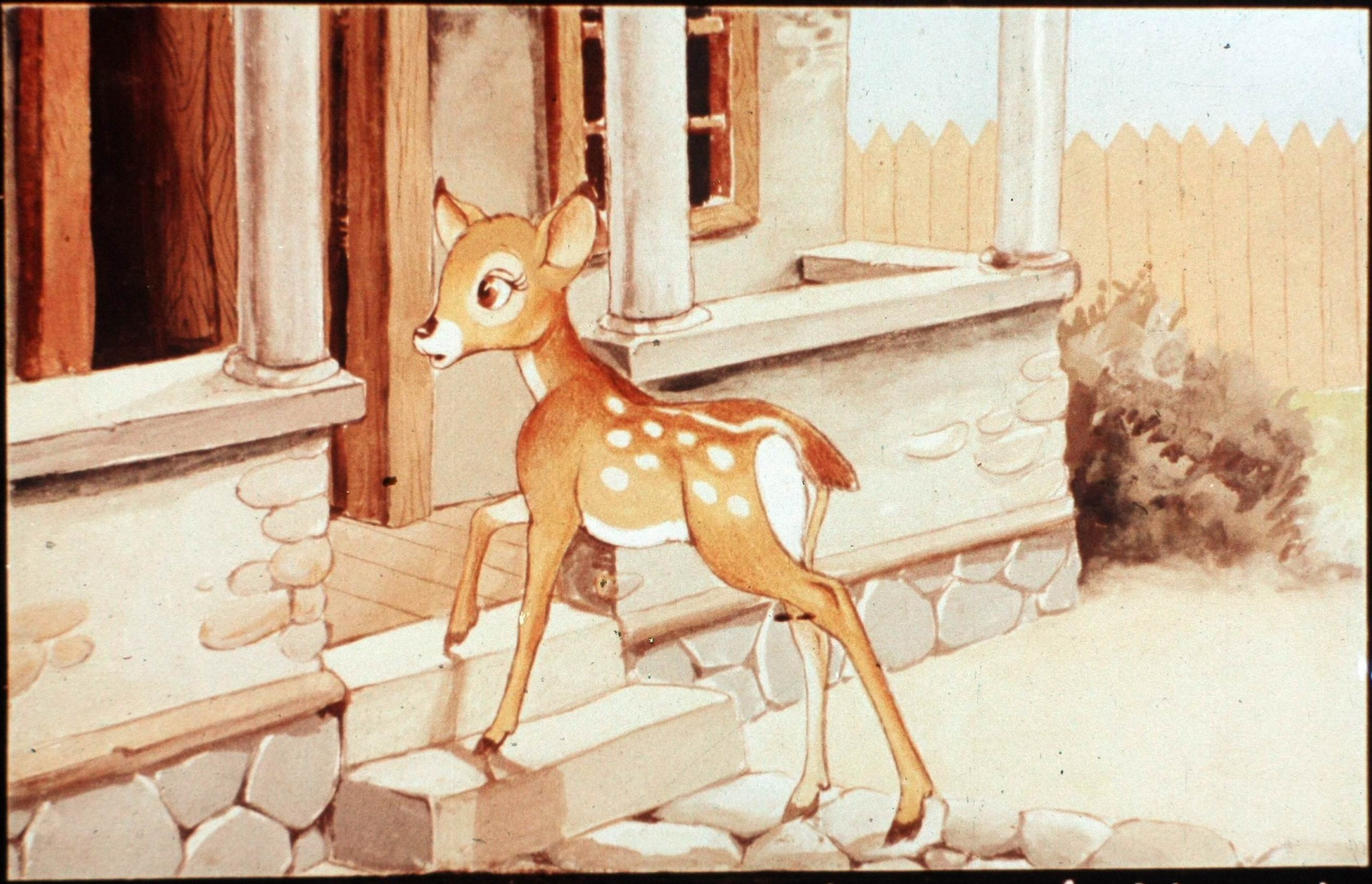

Puiul de căprioară alerga prin curte și se oprea în fața casei,
așteptînd copiii să se joace.

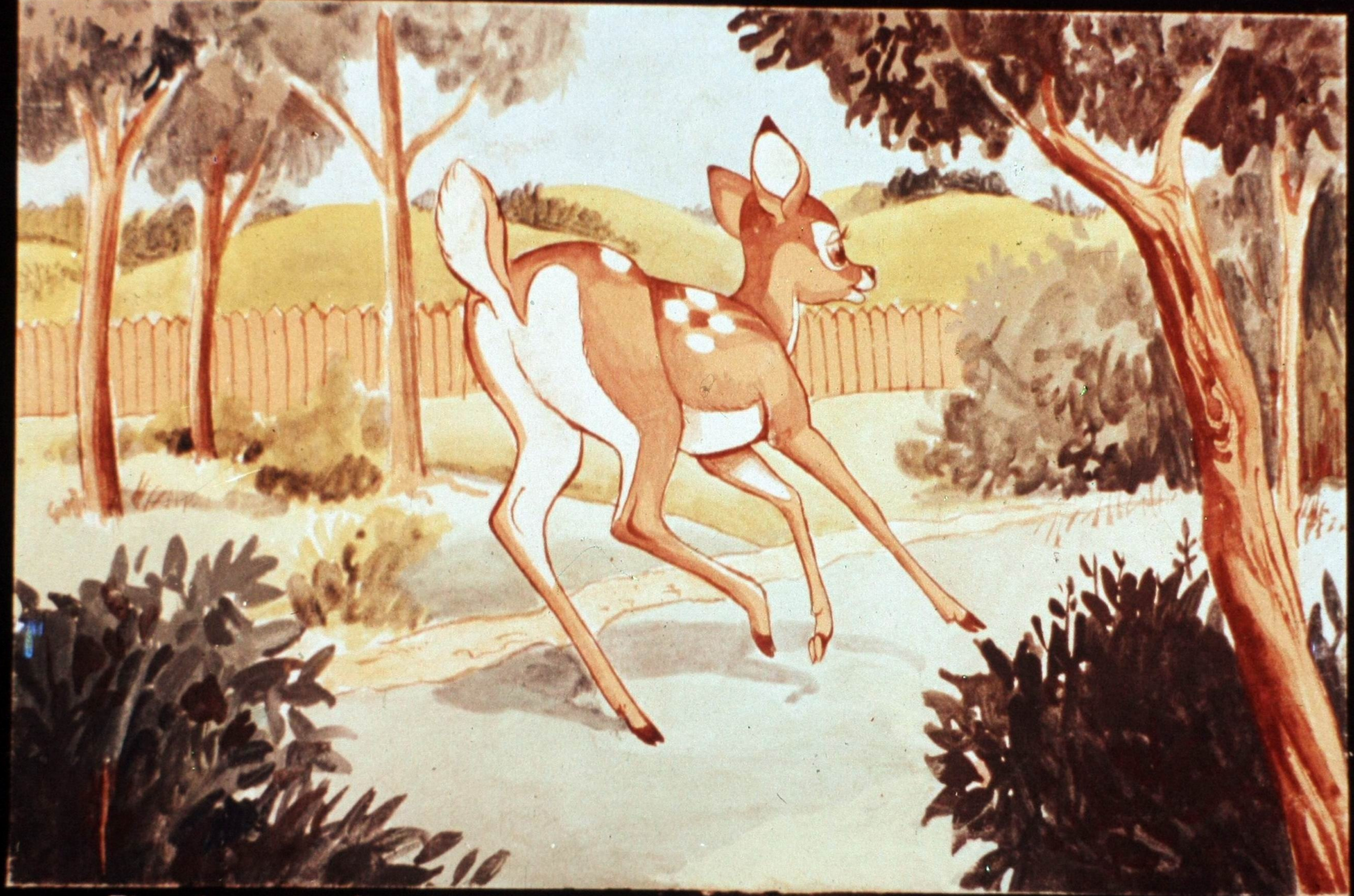

Zburda prin livadă de parcă ar fi fost în împărăția ei.

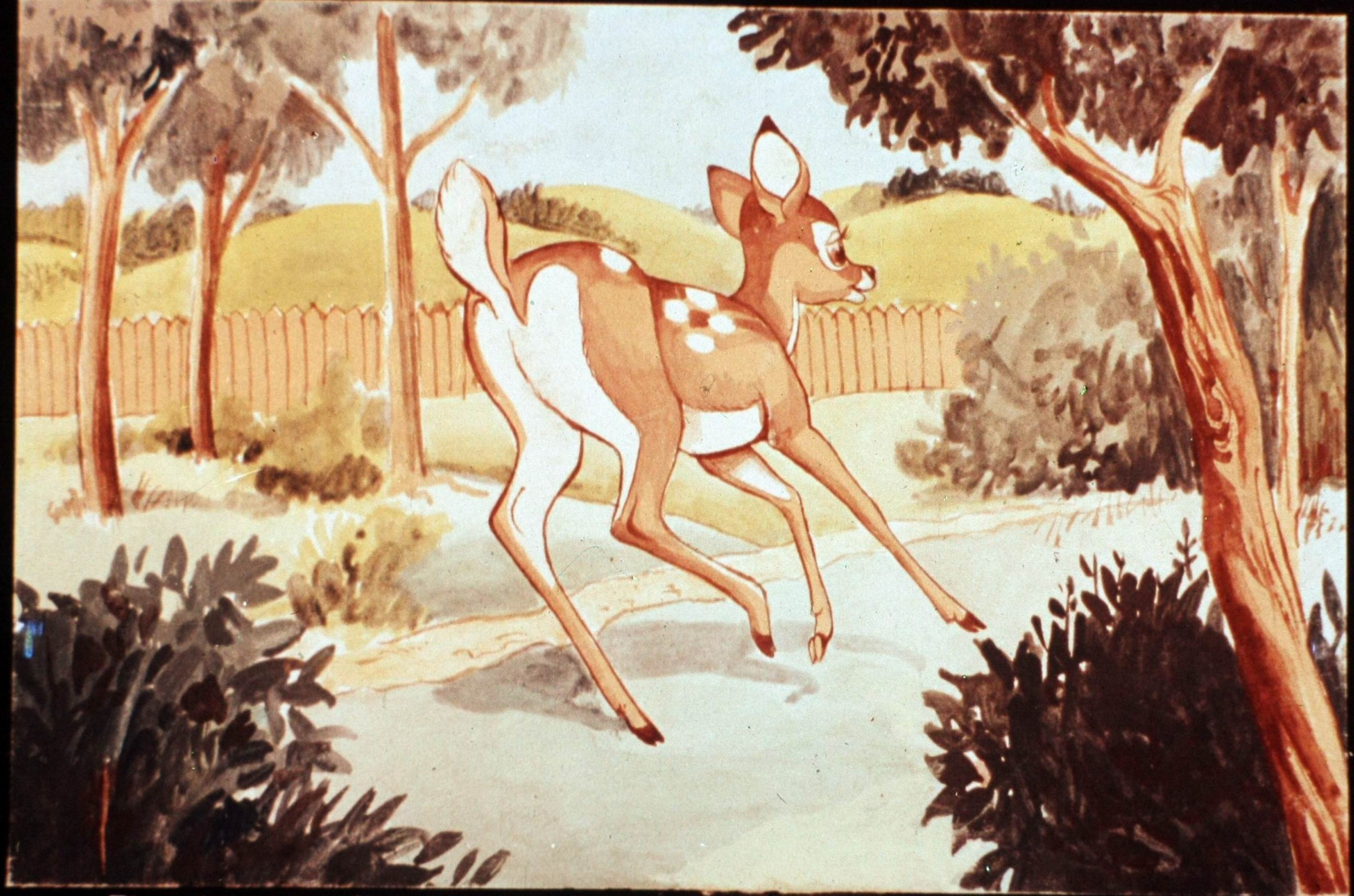

Zburda prin livadă de parcă ar fi fost în împărăția ei.

Sărea și fugea împreună cu copiii, simțind parcă bucuria jocului și a tinereții.

Sărea și fugea împreună cu copiii, simțind parcă bucuria jocului și a tinereții.

Se apropia de stăpînul casei, întinzînd botul pentru a lua bucățica de zahăr care i se oferea.

Se apropia de stăpînul casei, întinzînd botul pentru a lua bucățica de zahăr care i se oferea.

Seara , cădea pe ginduri, cuprinsă de nostalgia codrilor, în căutarea unui loc pe unde să fugă din curte.

Seara , cădea pe ginduri, cuprinsă de nostalgia codrilor, în căutarea unui loc pe unde să fugă din curte.

Adesea se ridica pe gard, își îndrepta capul spre pădurea îndepărtată de unde urechile sale parcă auzeau foșnetul frunzelor.

Adesea se ridica pe gard, își îndrepta capul spre pădurea îndepărtată de unde urechile sale parcă auzeau foșnetul frunzelor.

Liniștea fu întreruptă de alte zgomote care veneau de la bucătărie.
Înțelese că o aștepta donița cu lapte.

Liniștea fu întreruptă de alte zgomote care veneau de la bucătărie.
Înțelese că o aștepta donița cu lapte.

Într-o noapte, cînd poarta era deschisă, Năluca și-a luat drumul spre pădure.

Într-o noapte, cînd poarta era deschisă, Năluca și-a luat drumul spre pădure.

Dimineața, culcușul era gol. Copiii au căutat-o peste tot dar nu au mai găsit-o.

Dimineața, culcușul era gol. Copiii au căutat-o peste tot dar nu au mai găsit-o.

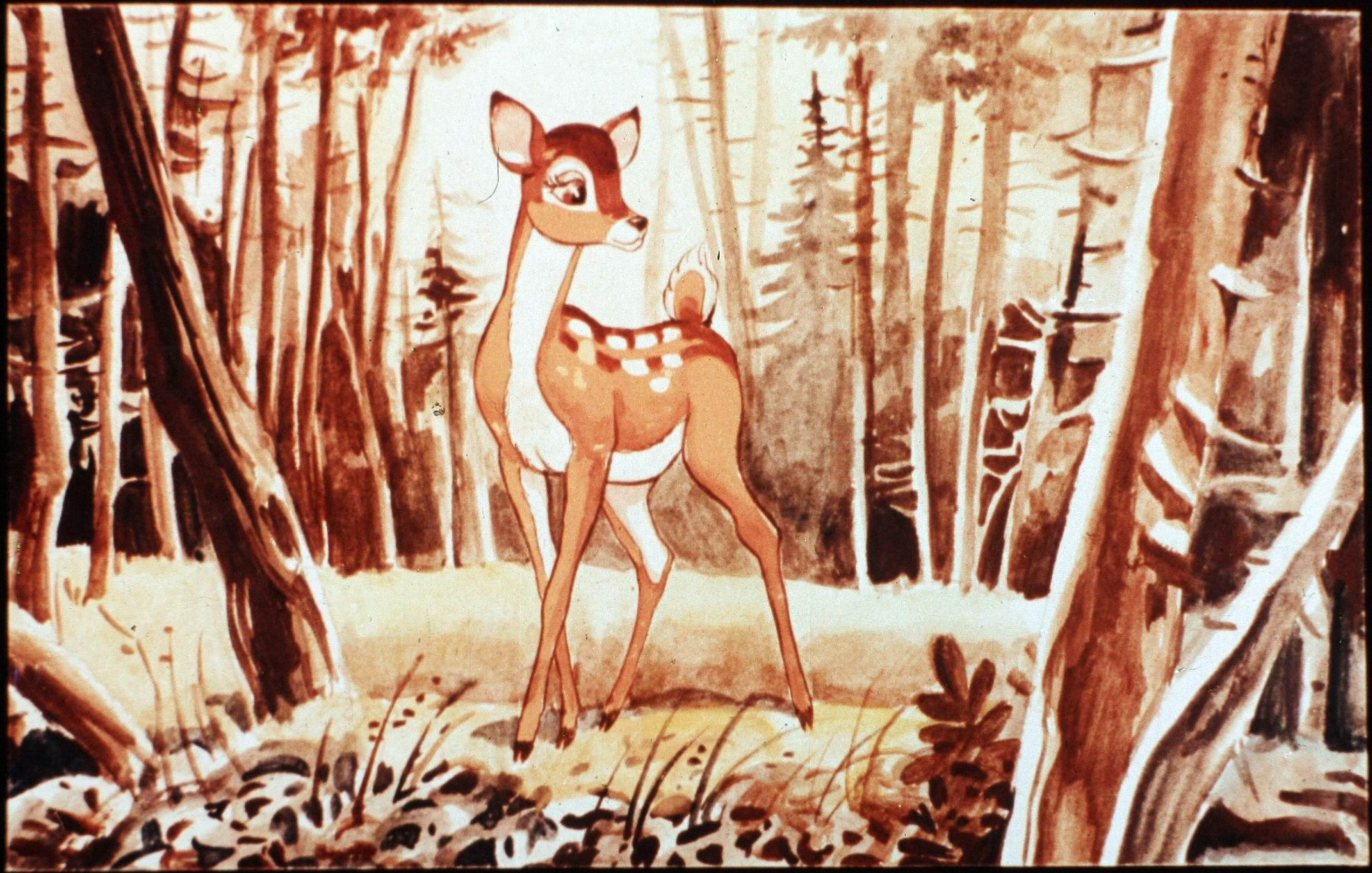

Puiul de căprioară era acum din nou în pădure. Se simțea în libertate.

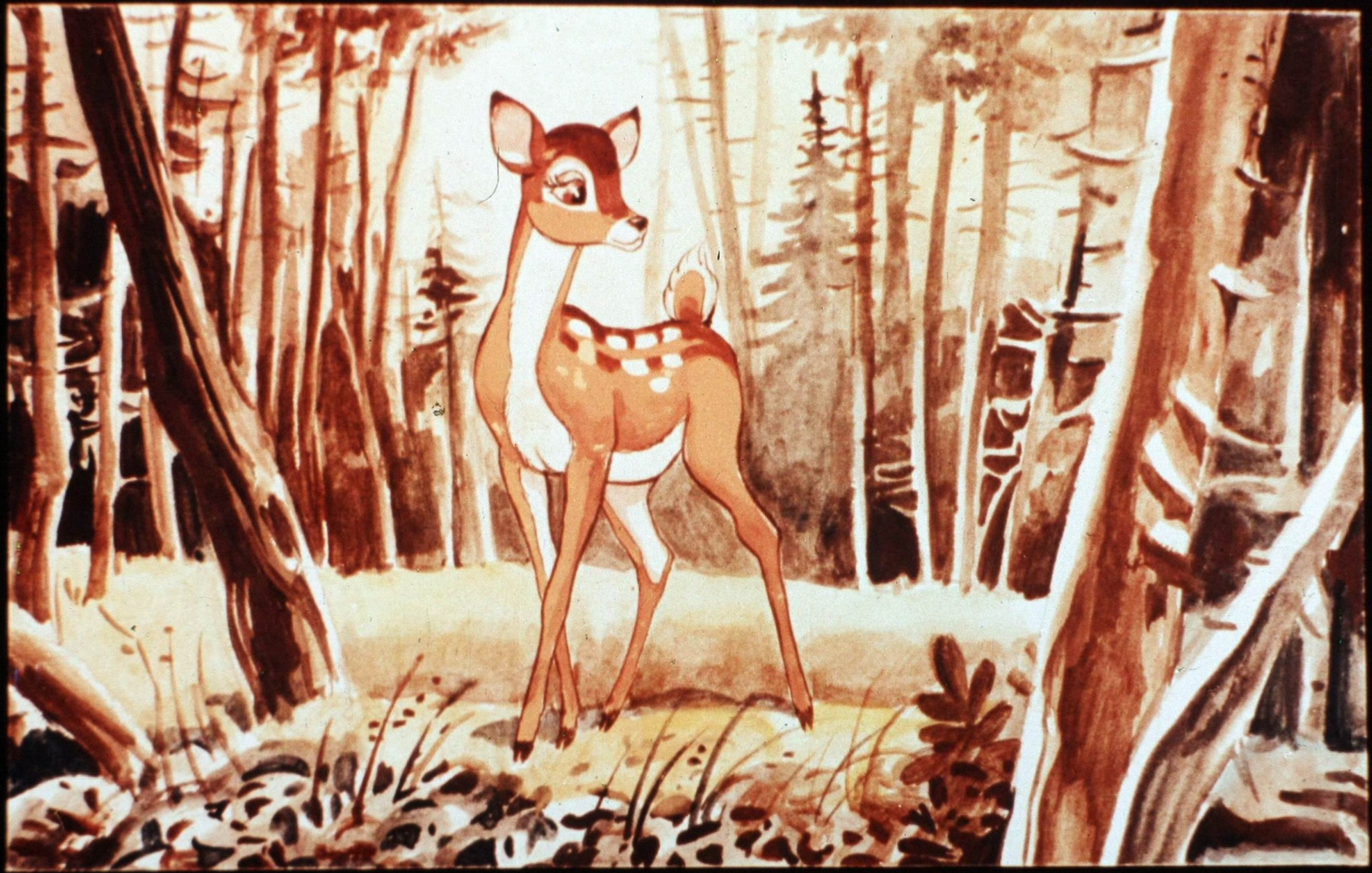

Puiul de căprioară era acum din nou în pădure. Se simțea în libertate.

Orătăniile din ogradă se bucurară iarăși de atenția stăpînului și a copiilor.

Orătăniile din ogradă se bucurară iarăși de atenția stăpînului și a copiilor.

Copiii îndrăgiră din nou pisicile, jucîndu-se cu ele sau hrănindu-le cu lapte și miez de pîine.

Copiii îndrăgiră din nou pisicile, jucîndu-se cu ele sau hrănindu-le cu lapte și miez de pîine.

Ciinele Bob își instală culcușul în locul unde dormea căprioara.

Ciinele Bob își instală culcușul în locul unde dormea căprioara.

Ridicîndu-se cu labele pe stăpînul casei parcă zicea:
— Vezi? ... numai noi am rămas credincioşi. Nimic nu ne poate alunga de la casa ta.

Ridicîndu-se cu labele pe stăpînul casei parcă zicea:
— Vezi? ... numai noi am rămas credincioşi. Nimic nu ne poate alunga de la casa ta.

Odată, stăpînul casei se întorcea de la treburi prin pădurea de la marginea satului. Plouase și drumul era greu.

Odată, stăpînul casei se întorcea de la treburi prin pădurea de la marginea satului. Plouase și drumul era greu.

Poteca era plină de șuvoaie de apă, frunzele picurau, iar razele soarelui străluceau printre crengile copacilor.

Poteca era plină de șuvoaie de apă, frunzele picurau, iar razele soarelui străluceau printre crengile copacilor.

Deodată, pe cărare, se ivi un căprior și perechea lui. Întîlnirea fu neașteptată.

Deodată, pe cărare, se ivi un căprior și perechea lui. Întîlnirea fu neașteptată.

Căprioru l, cu ramurile coarnelor culcate pe spate, cuprins de spaimă, se făcu nevăzut în frunzișul întunecat.

Căprioru l, cu ramurile coarnelor culcate pe spate, cuprins de spaimă, se făcu nevăzut în frunzișul întunecat.

Căprioara rămase neclintită, privi omul cu prietenie și întinse botul către el. Era Năluca.

Căprioara rămase neclintită, privi omul cu prietenie și întinse botul către el. Era Năluca.

Stăpînul casei care o îngrijise întinse mîna, așa cum altă dată îi dădea bucățica de zahăr.

Stăpînul casei care o îngrijise întinse mîna, așa cum altă dată îi dădea bucățica de zahăr.

Încercă să se apropie de ea. Deodată însă Năluca cercetă luminișurile pădurii și zvicni în adîncurile ei.

Încercă să se apropie de ea. Deodată însă Năluca cercetă luminișurile pădurii și zvicni în adîncurile ei.

În ochii stăpinului rămase numai imaginea crengilor tremurînd și căprioara care inainta in tufișul dens.

În ochii stăpinului rămase numai imaginea crengilor tremurînd și căprioara care inainta in tufișul dens.

Și căprioara se avintă tot mai mult în adîncul pădurii, acolo unde se simțea în libertate.

Și căprioara se avintă tot mai mult în adîncul pădurii, acolo unde se simțea în libertate.

Poteca pădurii fu deodată atît de pustie și noaptea atît de posomorită.
Prevesteau despărțirea pentru totdeauna de vietatea pe care o crescuse.

Poteca pădurii fu deodată atît de pustie și noaptea atît de posomorită.
Prevesteau despărțirea pentru totdeauna de vietatea pe care o crescuse.

Sfîrșit

Reeditare 1986

Sfîrșit

Reeditare 1986

Studioul cinematografic

ANIMAFILM

prezintă:

Studioul cinematografic

ANIMAFILM

prezintă:

PIRAȚII ATACĂ

după un film de A. BADEA,
L. PROFIRESCU, I. MANEA

desene: CONSTANTIN SELTEA

redactor: MIOARA CĂLIN

PIRAȚII ATACĂ

după un film de A. BADEA,
L. PROFIRESCU, I. MANEA

desene: CONSTANTIN SELTEA

redactor: MIOARA CĂLIN